

جمهوری عراق

نخست وزیر

سازمان سرمایه گذاری کشور

قانون سرمایه گذاری

شماره ۱۳ سال ۲۰۰۶

اصلاحیه شماره ۲ سال ۲۰۱۰

و شماره ۵۰ سال ۲۰۱۵

فصل اول

تعاریف

ماده ۱: از نظر این قانون، معانی عبارات زیر به شرح ذیل می باشد:

نخست- مجلس: هیأت وزیران.

دوم- سازمان: سازمان سرمایه گذاری کشور یا سازمان منطقه ای یا سازمان استانداری بسته به شرایط.

سوم- رئیس سازمان: رئیس سازمان سرمایه گذاری کشور، رئیس کمیسیون سرمایه گذاری منطقه ای یا رئیس کمیسیون سرمایه گذاری استانداری.

چهارم- کمیسیون منطقه: کمیسیون سرمایه گذاری منطقه ای که مسؤول برنامه ریزی در زمینه سرمایه گذاری و اعطای مجوز سرمایه گذاری در منطقه مورد نظر می باشد.

پنجم- کمیسیون استانداری: کمیسیون سرمایه گذاری در استانداری غیرمتشکل در منطقه ای که مسؤول برنامه ریزی در زمینه سرمایه گذاری و اعطای مجوز سرمایه گذاری در آن منطقه را برعهده دارد.

ششم- سرمایه گذاری: سرمایه گذاری در هر فعالیت یا پروژه اقتصادی که مطابق مقررات این قانون به نفع اقتصاد ملی باشد.

هفتم- طرح یا پروژه: هر فعالیت اقتصادی که مشمول مقررات این قانون باشد.

هشتم- دارایی ها: ماشین آلات، دستگاه ها، تجهیزات، مکانیزم ها، ابزارها، وسایل حمل و نقل، مواد اولیه، لوازم اداری و اثاثیه دفتری که منحصر برای استفاده در پروژه مورد نظر تعیین شده اند، مبلمان، اثاثیه و لوازم هتل ها، شهرهای توریستی، موسسات بهداشتی و آموزشی.

نهم- سرمایه گذار عراقی: شخصی که مجوز سرمایه گذاری را اخذ کرده و تابعیت عراقی دارد در صورتی که شخص حقیقی یا حقوقی ثبت شده در عراق باشد.

دهم- سرمایه گذار خارجی: شخصی که دارای مجوز سرمایه گذاری بوده و تابعیت عراق را ندارد در صورتی که شخص حقیقی یا حقوقی ثبت شده در کشور خارجی باشد.

یازدهم- حوزه های سرمایه گذاری: منظور حوزه های پیشنهادی شورای سرمایه گذاری کشور می باشند با فعالیت اقتصادی یکپارچه در بخش های مختلف پس از تصویب هیات وزیران.

دوازدهم- توسعه دهنده: هر شخص حقیقی یا حقوقی که دارای مجوز سرمایه گذاری برای پروژه های راهبردی در بخش های ساختمانی شهرهای مسکونی و مناطق سرمایه گذاری یا هر بخش عمرانی دیگری باشد که خارج از طرح اولیه پیشنهادی سازمان است که به تصویب هیأت وزیران می رسد.

سیزدهم- توسعه دهنده ثانویه: هر شخص حقیقی یا حقوقی که مالکیت بخشی از طرح سرمایه گذاری به او واگذار می شود به منظور توسعه آن طرح در ضمن پروژه های شهرهای بزرگ مسکونی و مناطق سرمایه گذاری یا هر بخش عمرانی دیگری که سازمان پیشنهاد دهد و مطابق با طرح اولیه پروژه به تصویب شورای وزیران برسد.

چهاردهم- ظرفیت طراحی: ظرفیت تولید طراحی شده در یک واحد زمانی مشخص با توجه به آنچه در اسناد دریافتی ذکر شده است به اتفاق ماشین آلات تامین کننده و امکان سنجی اقتصادی پروژه.

پانزدهم- سبد سرمایه گذاری: به مجموعه ای از سرمایه گذاری ها در سهام و اوراق قرضه اطلاق می گردد.

شانزدهم- جایگزینی: جایگزینی زمین ها و تأسیسات بلا استفاده با موارد مفید مقرون به صرفه.

اهداف و وسایل

ماده ۲: این قانون در صدد اهداف زیر می باشد:

۱- تشویق سرمایه گذاری ها و انتقال فناوری های مدرن برای کمک به روند توسعه عراق و گسترش و تنوع بخشیدن به پایگاه تولیدی و خدمات آن.

۲- تشویق بخش خصوصی عراق، خارج عراق و بخش مختلط به سرمایه گذاری در داخل عراق از طریق ارائه تسهیلات لازم برای ایجاد پروژه های سرمایه گذاری و افزایش رقابت پذیری پروژه های مشمول مقررات این قانون در بازارهای داخلی و خارجی.

۳- توسعه منابع انسانی با توجه به نیاز بازار و ایجاد فرصت های شغلی برای عراقی ها.

۴- حمایت از حقوق و اموال سرمایه گذاران.

۵- گسترش صادرات و تقویت تراز پرداخت ها و تراز تجاری عراق.

ماده (۳) برای نیل به اهداف این قانون، موارد زیر اتخاذ خواهد شد:

۱: اعطای امتیازات و ضمانت‌های لازم برای تداوم و توسعه پروژه‌های مشمول این قانون از طریق حمایت از ارتقای توان رقابتی آن طرح‌ها در بازارهای داخلی و خارجی.

۲: اعطای تسهیلات اضافی و معافیت از مالیات و عوارض طبق آنچه در این قانون آمده است به طرح‌هایی که از سازمان مجوز سرمایه‌گذاری دریافت کرده‌اند.

فصل دوم

سازمان سرمایه‌گذاری کشور و مراجع سرمایه‌گذاری در مناطق و استانداری‌ها

ماده ۴:

نخست- به موجب این قانون، نهادی به نام سازمان سرمایه‌گذاری کشور تشکیل می‌شود که دارای شخصیت حقوقی باشد و رئیس سازمان یا نماینده تام‌الاختیار وی، نماینده‌ی این سازمان خواهد بود. این سازمان مسئول تنظیم سیاست سرمایه‌گذاری کشور، تنظیم ضوابط و مقررات و نظارت بر اجرای آن خواهد بود. این مرجع به پروژه‌های سرمایه‌گذاری استراتژیک و پروژه‌های فدرال تخصص دارد.

دوم- سازمان سرمایه‌گذاری کشور توسط هیئت مدیره‌ای متشکل از (۱۱) یازده نفر با سابقه و تخصص که دارای مدرک اولیه دانشگاهی متناسب با تخصص مرجع هستند اداره خواهد شد.

سوم- الف: هیات وزیران بنا به درخواست رئیس خود، یک نفر را با درجه وزیر به سمت رئیس سازمان و یک نفر را با درجه وکیل وزارت به سمت معاون برای مدت پنج سال آنها و به منظور کسب موافقت به مجلس نمایندگان معرفی می‌کنند.

ب- نخست وزیر به پیشنهاد رئیس سازمان، پنج نفر را به نمایندگی از بخش عمومی از مراجع ذیربط به عنوان اعضای پاره وقت در هیات مدیره سازمان برای مدت (۵) پنج سال بدون پاداش و برای مدت (۵) پنج سال انتخاب می‌کند مشروط بر اینکه رتبه آنها کمتر از مدیرکل نباشد.

ج- نخست وزیر چهار نفر از بخش خصوصی را که دارای یک پروژه سرمایه‌گذاری در داخل عراق هستند پس از معرفی از طرف رئیس سازمان سرمایه‌گذاری کشور، بدون پاداش و برای مدت (۵) پنج سال انتخاب می‌کند. افراد مزبور نباید جزء محکومان به جرم‌های کیفری عادی یا جرم‌های کیفری محل به شرافت باشند و همچنین نباید از کسانی باشند که اعلام ورشکستگی کرده‌اند.

د- مدت تصدی رئیس سازمان و معاون وی با انقضای مدت مقرر در پاراگراف (الف) این بند، برای یک بار و به مدت حداکثر (۶۰) شصت روز از تاریخ انقضای مدت مقرر قابل تمدید است.

ه- هیات وزیران می تواند رئیس سازمان سرمایه گذاری کشور و معاون وی را بنا به درخواست نخست وزیر و به دلایل موجه برکناری و بنا بر تصویب مجلس نمایندگان، عزل نماید.

و- هیات وزیران می تواند هر یک از سایر اعضای سازمان سرمایه گذاری کشور را در صورت عدم رعایت موازین و مقررات سازمان عزل و یا شخص دیگری را جایگزین وی نماید.

ز- هیات مدیره سازمان سرمایه گذاری کشور به دعوت رئیس هیات مدیره تشکیل جلسه می دهد و با اکثریت مطلق موارد زیر تعیین می گردد: حد نصاب تشکیل جلسه، تصمیمات و پیشنهادات. روند کار توسط یک اساسنامه داخلی که سازمان آن را صادر می کند، تنظیم می شود.

ح- سازمان سرمایه گذاری کشور وابسته به نخست وزیر است.

ط- نظام حقوق و مزایای کارکنان سازمان، بنا به پیشنهاد رئیس سازمان سرمایه گذاری کشور و تصمیم نخست وزیر تعیین می شود.

چهارم- الف: سازمان سرمایه گذاری کشور متشکل از بخشها و دپارتمان های زیر می باشد:

۱. دایره ای اداری و مالی.

۲. دایره ای حقوق.

۳. دایره ای اقتصادی و فنی.

۴. دایره ای روابط و اطلاع رسانی.

۵. دایره ای پنجره ملی و خدمات سرمایه گذار.

۶. دپارتمان هماهنگی با استانداری ها.

۷. دپارتمان کنترل و حسابرسی داخلی.

۸. دپارتمان فناوری اطلاعات.

۹. دپارتمان مربوط به قراردادها.

۱۰. دپارتمان مجوزهای امنیتی.

۱۱. دفتر رئیس سازمان.

ب- رئیس کمیسیون سازمان سرمایه گذاری کشور در صورت نیاز و ضرورت با تصویب هیات مدیره سازمان می تواند دپارتمان ایجاد نماید و وظایفشان را طبق آیین نامه داخلی سازمان مشخص کند.

پنجم- مقر سازمان سرمایه گذاری کشور در بغداد خواهد بود و می تواند نمایندگانی را در مناطق و استان ها تعیین کند. ششم- سازمان سرمایه گذاری کشور یک سیاست کلی استراتژیک ملی برای سرمایه گذاری تدوین می کند، مهمترین بخش ها را مشخص می کند و نقشه پروژه های سرمایه گذاری در عراق را با توجه به اطلاعاتی که از کمیسیون های سرمایه گذاری در مناطق و استان ها به دست می آورد، تهیه می کند. همچنین فهرستی از فرصت های سرمایه گذاری در پروژه های سرمایه گذاری استراتژیک و فدرال را به همراه اطلاعات اولیه در مورد این پروژه ها تهیه می کند و در اختیار کسانی قرار می دهد که مایل به سرمایه گذاری هستند.

ماده (۵):

نخست- در مناطق و فرمانداری هایی که به صورت منطقه ای سازماندهی نشده اند، نهادهای سرمایه گذاری تشکیل می شود که دارای شخصیت حقوقی بوده و رئیس یا نماینده تام الاختیار وی نماینده ای این نهادها خواهند بود. و این نهادها از محل بودجه منطقه یا استان تامین می شود. این نهادها دارای اختیارات اعطای مجوز سرمایه گذاری، برنامه ریزی سرمایه گذاری و تشویق سرمایه گذاری هستند. چنین می توانند با هماهنگی سازمان سرمایه گذاری کشور و برای اطمینان از اجرای صحیح قانون، شعبه هایی را در مناطق تحت کنترل خود افتتاح کنند.

دوم- الف- سرپرست استانداری با رعایت مفاد پاراگراف نهم/۱ از ماده (۷) قانون اصلاحی دوم قانون استانداری های که در یک منطقه سازماندهی نشده اند، شماره (۲۱) سال ۲۰۰۸ منصوب می شود. وی رئیس هیات مدیره سازمان خواهد بود مشروط بر اینکه دارای تجربه و تخصص و سابقه کاری حداقل به مدت (۱۰) ده سال باشد پس از اخذ مدرک اولیه دانشگاهی. وی به مدت (۵) پنج سال به عنوان مدیر کل منصوب می شود، و این مدت زمان یکبار قابل تمدید خواهد بود.

ب- رئیس سازمان، معاونی دارد که به سمت دستیار مدیرکل منتصب می شود. وی باید شخصی با تجربه و متخصص و دارای سابقه کارکردی حداقل ده سال پس از اخذ مدرک اولیه دانشگاهی باشد. انتخاب بدین گونه است که در ابتدا استاندار سه شخص را انتخاب می کند و شورای استانداری غیر منطقه ای یکی از سه نفر را انتخاب نموده و استاندار وی را تایید می نماید تا برای مدت (۵) پنج سال با حق تمدید به عنوان معاون منصوب گردد. وی در غیاب رئیس کمیسیون جانشین وی خواهد شد.

ج- سازمان دارای هیات مدیره ای متشکل از (۹) نه نفر از جمله رئیس و معاون وی می باشد.

د- استاندار در استان غیرمنطقه ای و به پیشنهاد رئیس دستگاه استانداری (۳) سه نفر از کارکنان فرمانداری را از ادارات ذیربط که درجه شغلی آنها کمتر از مدیر نباشد برای مدت (۵) سال پنج سال بدون پاداش به عنوان اعضای پاره وقت هیات مدیره انتخاب می کند.

ه- استاندار در استان غیرمنطقه ای و با معرفی رئیس دستگاه استانداری (۴) چهار نفر را از بخش خصوصی که دارای پروژه سرمایه گذاری در داخل عراق هستند و دارای تجربه و تخصص هستند به عنوان اعضای هیات مدیره برای مدت (۵) سال بدون حق الزحمه انتخاب می کند. نامبردگان باید دارای مدرک تحصیلی اولیه دانشگاهی بوده و نباید محکوم به جرم های کیفری عادی یا جرم های کیفری محل شرافت محکوم شده باشند. همچنین نباید اعلام ورشکستگی کرده باشند.

و- رئیس هیات مدیره سازمان در منطقه یا استان غیرمنطقه ای و معاون و اعضای وی نباید از اعضای شورای استانداری یا استاندار یا نمایندگان یا معاونین وی باشند.

ز- رئیس سازمان و معاون وی نمی توانند غیر شغل خود کار رسمی یا سمت دیگری داشته باشند. ولی حق دارند پس از پایان وظایف شغلی خود به شغل قبلی خود بازگردند یا طبق مقررات تقاضای بازنشستگی کنند.

سوم- سازمان سرمایه گذاری کشور ساز و کار تشکیل استانداری را تعیین می کند که شامل ضوابط تعیین اعضای هیات مدیره و در صورت عدم رعایت موازین و دستورالعمل های دستگاه، شامل عزل آنها نیز می شود.

چهارم- کمیسیون های منطقه ای و استانداری کار خود را با سازمان سرمایه گذاری کشور هماهنگ کرده و با دولت های محلی در خصوص طرح ها و تسهیلات سرمایه گذاری هماهنگی و مشورت می کنند.

پنجم- کمیسیون های منطقه ای و استانی برنامه های سرمایه گذاری خود را به گونه ای تدوین می کنند که با سیاست سرمایه گذاری فدرال مغایرت نداشته باشد و فهرستی از فرصت های سرمایه گذاری در مناطق تحت کنترل خود را به همراه اطلاعات اولیه درباره این پروژه ها تهیه و در اختیار علاقمندان به سرمایه گذاری قرار می دهند.

ششم- کمیسیون منطقه با نخست وزیر منطقه مرتبط است و تحت نظارت شورای منطقه می باشد و کمیسیون استانداری با استاندار مرتبط بوده و مشمول نظارت شورای استانداری است به نحوی که با مفاد این قانون مغایرت نداشته باشد.

هفتم- هیات رئیسه کمیسیون های منطقه ای و استانداری به دعوت رئیس تشکیل جلسه می دهد. این هیات، حد نصاب را تعیین و با اکثریت مطلق تصمیمات و پیشنهادات را اتخاذ می کند. روند کار به موجب یک اساسنامه داخلی که توسط سازمان صادر شده است تنظیم می شود.

ماده ۶- سازمان، علاوه بر تایید مکاتبات منظم بین خود با مقامات رسمی و سرمایه گذاران عراقی و خارجی مرتبط با کار و فعالیت سازمان، مکاتبات الکترونیکی را نیز مطابق با ضوابط تعیین شده توسط سازمان و از طریق شبکه های داخلی یا بین المللی تأیید می کند.

ماده ۷-

الف- سازمان برای طرح هایی که سرمایه آنها از حداقل تعیین شده توسط هیات وزیران یا شورای منطقه کمتر نباشد، درخواست مجوز سرمایه گذاری می پذیرد. این پروسه بسته به شرایط و طبق سیستمی که به پیشنهاد سازمان صادر شده است، انجام می گیرد.

ب- در صورتی که ارزش طرح سرمایه گذاری بیش از دویست و پنجاه میلیون دلار باشد، سازمان باید قبل از اعطای مجوز، موافقت هیات وزیران را اخذ نماید.

ج- سازمان موظف است ظرف مدت حداکثر (۵۰) روز از تاریخ تسلیم درخواست نسبت به درخواست مجوز سرمایه گذاری تصمیم گیری کند.

د- تصمیمات سازمان در مورد طرح های سرمایه گذاری مصوب از نظر این قانون لازم الاجرا است.

ماده ۸- سازمان دارای یک بودجه ی سالانه ی مستقل است که منابع آن از مبالغی است که از بودجه ی عمومی دولت به آن اختصاص می یابد.

ماده ۹- هدف این سازمان تشویق سرمایه گذاری از طریق عمل به موارد زیر است:

اول- افزایش اعتماد به محیط سرمایه گذاری، شناسایی فرصت های سرمایه گذاری، تشویق به سرمایه گذاری در آنها و ترویج آن.

دوم- ساده سازی مراحل ثبت و تصویب طرح های سرمایه گذاری، پیگیری پروژه های موجود، اولویت بندی تکمیل آنها نزد مراجع رسمی، تکمیل مراحل موافقت با درخواست سرمایه گذاران و اخذ تأییدیه های لازم برای سرمایه گذار و پروژه.

سوم- ایجاد پنجره واحدی شامل نمایندگان تام الاختیار دستگاههای دولتی ذیربط که پس از اخذ مجوز از مراجع ذیربط طبق قانون، وظیفه اعطای مجوز سرمایه گذاری را برعهده بگیرد.

چهارم- ارائه مشاوره، ارائه اطلاعات و داده ها به سرمایه گذاران و صدور بولتن های مربوطه.

پنجم- توسعه و اجرای برنامه های لازم در خصوص ترویج سرمایه گذاری در مناطق مختلف عراق برای جذب سرمایه گذار. ششم- تسهیل در تملک املاک و مستغلات لازم جهت ایجاد پروژه ها به شرح زیر و به ترتیبی که سازمان با هماهنگی مراجع ذیربط تعیین می کند.

۱- کمک هزینه برای پروژه های مسکونی که در طرح اولیه قرار می گیرند.

۲- عدم کمک هزینه در خصوص پروژه های مسکونی خارج از طرح اولیه مشروط بر اینکه ارزش زمین در ارزش واحد مسکونی فروخته شده به شهروند محاسبه نشود.

۳- کمک هزینه برای سایر پروژه های غیر مسکونی.

هفتم- تلاش برای ایجاد مناطق بزرگ سرمایه گذاری با تصویب هیات وزیران.

هشتم- تشویق سرمایه گذاران عراقی و خارجی برای مشارکت با عراقی ها از طریق اعطای وام و تسهیلات مالی به آنها با هماهنگی وزارت دارایی و سایر مؤسسات مالی، مشروط بر اینکه سرمایه گذار ۴۵ درصد از پروژه را تکمیل و تسهیلات پروژه را تضمین کند. وام های بلاعوض برای پروژه های مسکن و به ذینفع نهایی اعطای می شود، مشروط بر اینکه استفاده از نیروی کار عراقی متناسب با حجم وام در نظر گرفته شود.

نهم- سایر وظایف مربوط به ماهیت کار که از طرف هیأت وزیران به او محول می شود.

فصل سوم

مزایا و تضمین ها

ماده ۱۰-اولا- سرمایه گذار عراقی یا خارجی از کلیه مزایا، تسهیلات و تضمین ها برخوردار بوده و مشمول تعهدات مقرر در این قانون می باشد.

دوم- الف- ۱: مالکیت زمین اختصاص داده شده به پروژه های مسکونی و متعلق به بخش دولتی و عمومی برای سرمایه گذار عراقی یا خارجی مجاز است. سرمایه گذار عراقی یا خارجی می تواند زمین متعلق به بخش خصوصی یا بخش مختلط را منحصرأ برای ایجاد پروژه های مسکن خریداری کند، مشروط بر این که با کاربردهای طرح اصلی در تضاد نباشد.

۲: مالکیت زمین اختصاص داده شده به پروژه های صنعتی و متعلق به بخش دولتی و عمومی برای سرمایه گذار عراقی یا خارجی مجاز است. شراکت با سرمایه گذار خارجی در امور مالی یا مدیریتی جایز است و سرمایه گذار عراقی می تواند بر اساس اساسنامه ی صادره از سازمان، زمین متعلق به بخش خصوصی یا بخش مختلط را خریداری کند.

ب- قرارداد پروژه سرمایه گذاری با بخش تنظیم کننده فعالیت یا با دستگاه اعطا کننده مجوز منعقد خواهد شد مشروط بر اینکه قرارداد ملک با نهاد مالک منعقد شود.

ج- تا زمانی که سرمایه گذار عراقی یا خارجی به تایید سازمان سرمایه گذاری اعطا کننده مجوز، به تعهدات خود عمل نکند، برچسب ممنوعیت واگذاری بر روی سند مالکیت درج خواهد شد.

د- توسعه دهنده یا سرمایه گذار عراقی یا خارجی متعهد به انجام هدفی است که بدان سبب مالکیت ملک را در اختیار گرفته است و نباید با آن ملک مضاربه انجام دهد. در غیر این صورت مبلغی معادل (اجرت المثل) هزینه بهره برداری بر عهده او خواهد بود.

ه- در صورتی که توسعه دهنده یا سرمایه گذار عراقی یا خارجی که طبق این قانون دارای ملک شده است در مدت مقرر در قرارداد منعقد به تعهدات خود عمل نکند، اداره ثبت اسناد و املاک بنا به درخواست سازمان، نسبت به لغو ثبت نام اقدام خواهد کرد و ملک مزبور را پس از استرداد ثمن فروش و وصول اجرت المثل مربوط به مدت زمان تصرف به مالک قبلی آن باز خواهد گرداند.

و- سرمایه گذار عراقی یا خارجی متعهد به ساخت واحدهای مسکونی در مدت مقرر در قرارداد و فروش یا اجاره آن به شهروندان طبق دستورالعملی است که برای این منظور صادر شده است. و سرمایه گذار عراقی یا خارجی می تواند بخش های باقی مانده از پروژه غیر مسکونی را در طول مدت مجوز طبق شرایط قرارداد منعقد شده با وی به تصرف خود درآورد.

ز- توسعه‌دهنده می‌تواند مالکیت بخشی از پروژه سرمایه‌گذاری را پس از تکمیل ۴۰ درصد پروژه با تأیید مرجع اعطاکننده مجوز به توسعه‌دهنده ثانویه واگذار کند. توسعه‌دهنده ثانویه نمی‌تواند مالکیت پروژه سرمایه‌گذاری را تا پس از اتمام کامل پروژه منتقل کند.

ح- توسعه‌دهنده ثانویه از مزایای این قانون برخوردار بوده و از تاریخ اخذ مجوز سرمایه‌گذاری در بخشی از پروژه که به وی واگذار شده است، مشمول تعهدات آن می‌باشد.

سوم- الف- سرمایه‌گذار عراقی یا خارجی حق دارد برای مدت حداکثر (۵۰) پنجاه سال، املاک و مستغلات یا فضاها را از دولت یا بخش خصوصی و بخش مختلط به منظور ایجاد پروژه‌های سرمایه‌گذاری در آن اجاره کرده و به اجاره دهد. این مدت زمان با تأیید مرجع اعطاکننده مجوز و مرجع ذیربط پس از در نظر گرفتن ماهیت پروژه و امکان سنجی اقتصادی آن قابل تمدید می‌باشد به استثنای پروژه‌های صنعتی ساخته شده در شهرک‌های صنعتی که بر اساس تسهیلات بلاعوض و طبق دستورالعمل تملک می‌شود.

ب- سازمان سرمایه‌گذاری اعطاکننده مجوز می‌تواند با سرمایه‌گذار عراقی یا خارجی در مورد بازگرداندن پروژه به کشور، منطقه یا استان غیر منطقه ای پس از پایان دوره مجوز و تحت شرایط مندرج در قرارداد، موافقت کند.

ج- سرمایه‌گذار می‌تواند در طول مدت مجوز، مالکیت پروژه سرمایه‌گذاری را به طور کلی یا جزئی پس از اخذ موافقت مرجع اعطاکننده مجوز به سرمایه‌گذار دیگری واگذار کند، مشروط بر اینکه ۴۰ درصد پروژه تکمیل شده باشد. سرمایه‌گذار جدید مطابق قانون و قرارداد منعقد شده با وی جایگزین سرمایه‌گذار قبلی در حقوق و تعهدات ناشی از آن می‌شود.

د- مرجع اعطاکننده مجوز می‌تواند با سرمایه‌گذار عراقی یا خارجی موافقت کند که پروژه سرمایه‌گذاری در صورت مسکونی یا غیرمسکونی بودن پروژه، به صورت متوالی و متعاقباً و پس از پایان دوره مجوز بدون بهرمندی سرمایه‌گذار از مزایای متعلقه و بدون تسهیلات و ضمانت‌های وارده در این قانون همچنان در مالکیت سرمایه‌گذار باقی بماند.

ه- سرمایه‌گذار می‌تواند طرح‌های سرمایه‌گذاری صنعتی و انبارهای بخش کشاورزی را در اراضی کشاورزی و قراردادهای کشاورزی در داخل و خارج از محدوده طرح پایه ایجاد کند.

و- توسعه‌دهنده یا سرمایه‌گذار می‌تواند با توافق مرجع ذیربط خدمات زیربنایی را به محدوده پروژه طبق قرارداد منعقد با خود برساند.

ز- سرمایه‌گذاری در پروژه‌های متوقف شده در کلیه بخش‌های دارای ماهیت استراتژیک و فدرال، احیا و اجرای آنها با هماهنگی مراجع ذیربط و اخذ مجوز سرمایه‌گذاری منحصر از سازمان سرمایه‌گذاری کشور مجاز است.

ح- پروژه‌های تکمیل شده توسط دولت که درآمدهای اقتصادی مناسب ایجاد می‌کنند (شرکت‌های خودتامین مالی) نمی‌توانند برای سرمایه‌گذاری ارجاع شوند.

ط- مقامات محلی متعهد به ارائه و رساندن خدمات زیربنایی خارجی به مرزهای پروژه‌های سرمایه‌گذاری هستند.

ی- سرمایه‌گذاری در اراضی مورد اختلاف در استان‌های کرکوک و صلاح‌الدین تا زمانی که موضوع توسط مراجع قضایی حل نشود یا تصمیمات شورای منحل انقلاب ملغاً نشود جایز نیست.

چهارم- الف- وزارتخانه‌ها و مؤسسات غیر وابسته به وزارتخانه و شهرداری‌های استان متعهد می‌شوند نسبت به تأمین املاک و مستغلات مناسب جهت ایجاد طرح‌های سرمایه‌گذاری روی آن املاک اقدام نمایند و موظفند از طریق تهیه یک نقشه سالانه پلاک‌ها، مساحت، مالکیت، نوع و کاربری این املاک را به سازمان سرمایه‌گذاری کشور اعلام کنند.

ب- در صورتی که صاحبان املاک و مستغلات ظرف مدت (۶۰) روز از تاریخ درخواست سازمان سرمایه‌گذاری کشور نسبت به اجرای آنچه در پاراگراف (الف) این بند آمده متعهد نشوند، هیأت وزیران می‌تواند مالکیت اراضی را بدون غرامت به سازمان منتقل کند. و سازمان آنها را به پروژه‌های سرمایه‌گذاری اختصاص خواهد داد.

پنجم- املاک و مستغلات اختصاص یافته به منظور ایجاد طرح‌های سرمایه‌گذاری از شمول قوانین و تصمیمات ذیل مستثنی می‌باشد:

الف- قانون فروش و اجاره اموال دولتی شماره (۴۱) سال ۲۰۱۳، و مبنای محاسبه کمک هزینه فروش و اجاره بر اساس آیین نامه ای خواهد بود که به همین منظور صادر می‌شود.

ب- قانون اجاره اراضی اصلاحات ارضی برای شرکت‌های کشاورزی و اشخاص به شماره (۳۵) مصوب ۱۹۸۳، و قانون ساماندهی املاک کشاورزی شماره (۴۲) مصوب ۱۹۸۷ و قانون اجاره اراضی کشاورزی اعاده شده شماره (۷۹) مصوب ۱۹۸۵.

ج- قانون سرمایه گذاری صنعتی شماره (۲۰) سال ۱۹۹۸ در خصوص اینکه سرمایه گذار قطعه زمینی را که طبق مفاد قانون مزبور به وی اختصاص داده شده است، نزد خود حفظ کند.

د- بند (دوم) مصوبه شورای (منحل) انقلاب شماره (۸۵۰) مورخ ۱۹۷۹/۷/۵ اصلاح شده به موجب قرار شماره (۹۴۰) مورخ ۱۹۸۷/۱۲/۲۱.

ه- تصمیمات شورای (منحل) انقلاب به شماره های (۵۸۱) مورخ ۱۹۸۱/۵/۵ و (۱۱۸۷) مورخ ۱۹۸۲/۹/۱۸ و (۲۲۲) مورخ ۱۹۷۷/۲/۲۶ و (۱۶۵) مورخ ۱۹۹۴/۱/۱.

ماده ۱۱: سرمایه گذار از مزایای زیر برخوردار می باشد:

اول- خارج نمودن سرمایه وارده به عراق و عواید آن طبق مقررات این قانون و دستورالعمل های بانک مرکزی عراق و به ارز قابل تبدیل پس از پرداخت کلیه تعهدات و بدهی های خود به دولت عراق و سایر طرف ها.

دوم- سرمایه گذار خارجی حق دارد:

الف- معامله در بورس اوراق بهادار عراق با سهام و اوراق قرضه مندرج در آن و عضویت در شرکتهای سهامی خاص و مختلط. وجود املاک و مستغلات در ضمن دارایی های شرکت های فوق الذکر مانع این امر نخواهد شد.

ب- تشکیل پرتفوی سرمایه گذاری در سهام و اوراق قرضه.

ج- افتتاح شعبه برای شرکت خارجی خود در عراق طبق قانون.

د- ثبت اختراع برای پروژه سرمایه گذاری خود طبق قانون.

سوم- بیمه نمودن پروژه سرمایه گذاری نزد هر شرکت بیمه داخلی یا خارجی که مقتضی بداند.

چهارم- افتتاح حساب به ارز عراقی یا خارجی یا هر دو در بانکی در داخل یا خارج از عراق برای پروژه مصوب.

ماده ۱۲: این قانون موارد زیر را برای سرمایه گذار تضمین می کند:

اولا- طبق آیین نامه صادره از طرف سازمان سرمایه گذار حق دارد کارگران غیر عراقی را به کار گیرد البته در صورتی که امکان به کارگیری فرد عراقی واجد شرایط و قادر به انجام همان کار وجود نداشته باشد.

دوم- اعطای حق اقامت به سرمایه گذاران خارجی و کارگران غیرعراقی در پروژه های سرمایه گذاری در عراق و تسهیل ورود و خروج آنها به عراق.

سوم- الف: عدم مصادره یا ملی شدن طرح سرمایه گذاری مگر به حکم قطعی قضایی.

ب- عدم سلب مالکیت کلی یا جزئی از پروژه سرمایه گذاری مگر برای منافع عمومی، و در ازای جبران منصفانه.

چهارم- کارکنان فنی و اداری غیر عراقی در پروژه می توانند پس از پرداخت تعهدات و بدهی های خود به دولت عراق و سایر طرف ها، حقوق و غرامت خود را طبق قانون به خارج از عراق منتقل کنند.

ماده ۱۳: هر گونه اصلاحیه در این قانون تأثیر ماسبق بر ضمانت ها، معافیت ها و حقوق مقرر نخواهد داشت.

فصل چهارم

تعهدات سرمایه گذار

ماده ۱۴: سرمایه گذار موظف است موارد زیر را انجام دهد:

اول- مراتب را بلافاصله پس از اتمام نصب و آماده سازی دارایی ها برای اهداف پروژه و تاریخ شروع کار تجاری، حسب مورد کتبا به سازمان سرمایه گذاری کشور یا مرجع منطقه ای یا استانداری اعلام کند.

دوم- نگهداری حساب های حسابرسی شده توسط حسابدار رسمی در عراق طبق قانون.

سوم- ارائه نتایج امکان سنجی اقتصادی و فنی پروژه و هرگونه اطلاعات، داده یا مستندات درخواستی سازمان یا سایر مراجع ذی صلاح در خصوص بودجه پروژه و پیشرفت انجام شده در تکمیل آن.

چهارم- نگهداری دفاتر مربوط به سوابق مواد وارد شده برای پروژه که طبق مقررات این قانون از پرداخت عوارض معاف هستند، و نیز تعیین دوره انقضای این مواد.

پنجم- حفظ سلامت محیط زیست و رعایت سیستم های کنترل کیفی موجود در عراق، سیستم های بین المللی مورد قبول در این زمینه و قوانین مربوط به امنیت، بهداشت، نظم عمومی و ارزش های جامعه عراق.

ششم- رعایت قوانین عراق در زمینه حداقل حقوق، مرخصی، ساعات و شرایط کار و غیره.

هفتم- تعهد به تطبیق برنامه پیشرفت کار ارائه شده توسط سرمایه گذار با واقعیت موجود، مشروط بر اینکه مغایرت زمانی بیش از شش ماه نباشد و سازمان سرمایه گذاری کشور در صورت تجاوز از مدت شش ماه شرایط کیفی را تعیین کند. سازمان همچنین حق دارد مجوز را پس بگیرد.

هشتم- آموزش و احراز صلاحیت کارکنان عراقی، افزایش کارایی و ارتقای مهارت ها و توانایی های آنها. اولویت با استخدام کارگران عراقی خواهد بود.

فصل پنجم

معافیت ها

ماده ۱۵: اول- الف: پروژه ای که از سازمان مجوز سرمایه گذاری دریافت کرده است برای هر مرحله از ساخت پروژه به مدت (۱۰) ده سال از تاریخ شروع بهره برداری تجاری از معافیت مالیاتی و عوارض برخوردار است. با در نظر گرفتن بندهای (اول) و دوم ماده (۱۷) قانون شامل معافیت از حقوق گمرک نمی شود.

ب- معافیت طرح سرمایه گذاری مسکونی از هزینه های مربوط به افزاز و عوارض ثبت املاک از جمله هزینه ها و عوارض واگذاری واحدهای مسکونی به شهروندان (هزینه های قضایی).

دوم- هیات وزیران می تواند برای تمدید یا اعطای معافیت علاوه بر معافیت های مندرج در بند (اول) این ماده، طرح های قانونی پیشنهاد کند یا برای هر پروژه، بخش یا منطقه ای، مشوق، ضمانت یا مزایای دیگری از قبیل تمدید و درصدهایی که مناسب بدانند، در نظر بگیرد البته با توجه به ماهیت فعالیت، موقعیت جغرافیایی و میزان مشارکت آن طرح در بکارگیری نیروی کار و پیشبرد چرخ توسعه اقتصادی برای ملاحظات مورد نیاز منافع ملی.

سوم- سازمان سرمایه گذاری کشور می تواند تعداد سال های معافیت از مالیات و کارمزد را به تناسب افزایش درصد مشارکت سرمایه گذار عراقی در پروژه به مدت ۱۵ سال افزایش دهد در صورتی که درصد مشارکت سرمایه گذار عراقی در پروژه بیش از پنجاه درصد باشد.

ماده ۱۶: در صورتی که پروژه در مدت معافیت اعطا شده از یک منطقه عمرانی به منطقه عمرانی دیگری منتقل شود در طول مدت باقیمانده، از نظر معافیت مقرر در بند (اول) ماده (۱۵)، با پروژه انتقال یافته مطابق پروژه های موجود در منطقه عمرانی ای رفتار خواهد شد که پروژه مزبور به آنجا انتقال یافته است. مشروط بر اینکه به سازمان سرمایه گذاری کشور اطلاع داده شود.

ماده ۱۷: طرحی که مجوز سرمایه گذاری دریافت می کند از موارد زیر نیز برخوردار خواهد بود:

اول- معافیت دارایی های وارد شده مربوط به پروژه سرمایه گذاری از مالیات و عوارض گمرکی مشروط بر اینکه در اثنای مراحل تأسیس پروژه و قبل از شروع عملیات تجاری برای هر یک از مراحل آن، با توجه به طراحی اولیه پروژه و بازه زمانی اجرای آن وارد عراق شده باشد.

دوم- دارایی های وارداتی لازم برای توسعه یا بهینه سازی یا نوسازی پروژه در صورتی که منجر به افزایش ظرفیت طراحی شوند و مشروط بر اینکه ظرف (۳) سه سال از تاریخ ابلاغ به سازمان وارد شوند، از پرداخت هزینه معاف خواهند بود. توسعه از نظر این قانون، به معنای افزودن دارایی های سرمایه ثابت به منظور افزایش ظرفیت طرح، از قبیل کالا، خدمات یا مواد به نسبت بیش از (۱۵٪) پانزده درصد است. و بهینه سازی، از نظر این قانون، به معنای جایگزینی ماشین های پیشرفته با ماشین های پروژه به طور کلی یا جزئی است یا به معنای بهینه سازی تجهیزات موجود در پروژه با افزودن ماشین ها یا دستگاه ها یا قطعات جدید به آن است. هدف، افزایش کارایی تولید یا بهبود و توسعه نوع محصولات و خدمات است.

ثالثا- قطعات یدکی وارد شده به منظور اجرای پروژه مشروط بر اینکه ارزش این قطعات بیش از (۲۰) بیست درصد ارزش خرید دارایی ها نباشد و مشروط بر اینکه سرمایه گذار آنها را در غیر اهدافی که جهت آن وارد شده اند بکار نگیرد، از پرداخت عوارض معاف است.

چهارم- پروژه های هتل داری، موسسات گردشگری، بیمارستان ها، موسسات بهداشتی، مراکز توانبخشی و موسسات آموزشی و علمی حداقل هر (۴) سال یکبار

از معافیت‌های اضافی برخوردار می‌شوند از قبیل هزینه واردات مبلمان، اثاثیه و ملزومات مشروط بر اینکه از تاریخ صدور قرار سازمان در خصوص موافقت با فهرست های واردات و کمیت آن، ظرف مدت (۳) سال به عراق وارد شده باشند مشروط بر اینکه آنها در غیر اهدافی که جهت آن وارد شده اند بکار گرفته نشده باشند.

پنجم- الف: معافیت مواد اولیه ای که به منظور بهره برداری تجاری از پروژه وارد شده اند از مالیات و عوارض گمرکی که در ساخت اقلام کارت یارانه، دارو و اقلام ساختمانی (به استثنای مواد اولیه موجود و تولید شده در عراق)، به شرطی که با محیط زیست سازگار باشند.

ب- به استثنای موارد مندرج در پاراگراف (الف) این بند، مواد اولیه ای که به منظور بهره برداری تجاری از پروژه وارد شده اند با توجه به درصدهای سهم مواد داخلی در ساخت و ساز از پرداخت مالیات و عوارض گمرکی معاف خواهد بود. مشروط بر اینکه با هماهنگی مقامات ذیصلاح و مطابق ضوابطی باشد که سازمان سرمایه گذاری کشور تعیین می کند.

ماده ۱۸: در صورتی که معلوم شود داراییهای پروژه که کلا یا بعضا از پرداخت مالیات و عوارض معاف می باشد برخلاف مقررات این قانون فروخته شده و یا در مواردی غیر از پروژه مورد استفاده قرار گرفته است یا برای مقاصد غیر از موارد مجاز مورد استفاده قرار گرفته اند، سرمایه گذار باید مالیات، عوارض و جریمه های تعیین شده بر آنها را طبق قانون بپردازد.

فصل ششم

مراحل اعطای مجوزهای سرمایه گذاری

ماده ۱۹:

اول- سرمایه گذار علاوه بر گرفتن بقیه مجوزها این مجوز را نیز دریافت می کند تا از مزایا و معافیت های ارائه شده توسط سازمان بهره مند شود.

دوم- سازمان بر اساس درخواستی که سرمایه گذار به آن می دهد، مجوز سرمایه گذاری را برای تأسیس پروژه اعطا می کند، درخواست ارائه شده توسط سرمایه گذار شامل موارد زیر است:

الف- فرم درخواست تهیه شده توسط سازمان.

ب- طرح تامین مالی پروژه همراه با ضمانت تامین مالی از یک موسسه مالی معتبر.

ج- پروژه های انجام شده توسط سرمایه گذار یا شرکای او در عراق یا خارج از کشور و نهادهای حامی وی در اجرای آنها.

د- جزئیات پروژه مورد سرمایه گذاری و امکان سنجی اقتصادی آن.

ه- جدول زمانی برای اتمام پروژه.

سوم- اعطای هویت سرمایه گذار به فرد سرمایه گذار پس از اخذ مجوز سرمایه گذاری. بر اساس این کارت شناسایی، سرمایه گذار از امتیازاتی برخوردار می شود که دستورالعمل ها و قوانین صادره از سازمان سرمایه گذاری کشور آنها را تنظیم و هیات وزیران تصویب می نماید.

ماده ۲۰: اول- سازمان مجوز سرمایه گذاری را با ایجاد پنجره واحدی که شامل نمایندگان مجاز وزارتخانه ها و مراجع ذیربط می باشد صادر می کند.

دوم- الف: سازمان از طریق پنجره واحد از طریق نمایندگان تام الاختیار خود در بند (اول) فوق نسبت به اخذ تاییدیه آنها برای پروژه سرمایه گذاری اقدام می کند. این مراجع باید ظرف مدت (۱۵) پانزده روز از تاریخ ابلاغ، تصمیم تأیید، رد یا درخواست اصلاح خود را صادر کنند. نماینده دستگاه های دولتی متعهد است در آن مدت پاسخ را دریافت کند. عدم پاسخگویی در مدت فوق توسط طرفی که از او نظر خواسته شده به منزله تأیید محسوب می شود. همچنین در صورت رد باید دلیل موجهی وجود داشته باشد.

ب- در صورت سپری شدن مدت مذکور در پاراگراف (الف) از بند (دوم) فوق الذکر یا در صورت رد غیرموجه یا خودسرانه از سوی مراجع بخش مزبور، پنجره واحد می تواند حسب مورد و طبق این قانون و به منظور صدور مجوز، پیشنهاد خود را مبنی بر اعطای مجوز سرمایه گذاری به رئیس دستگاه ذیربط یا هیات مدیره ارائه کند.

ج- پس از صدور مجوز سرمایه گذاری، کلیه دستگاه های دولتی متعهد می شوند ظرف مدت (۳۰) سی روز از تاریخ صدور آن، برای تحقق شرایط شروع پروژه سرمایه گذاری با سازمان همکاری کنند.

سوم- در صورت بروز اختلاف بین تصمیم سازمان سرمایه گذاری کشور و طرف ذیربط دیگر مبنی بر اعطای مجوز سرمایه گذاری غیر از دستگاه های منطقه ای، اختلاف به نخست وزیر ارجاع می شود تا در مورد آن تصمیم گیری کند.

چهارم- الف: در صورت رد درخواست مجوز سرمایه گذاری، مالک می تواند ظرف مدت (۱۵) پانزده روز از تاریخ ابلاغ رای رد، از رئیس دستگاه منطقه ای یا استانداری غیر منطقه ای درخواست رسیدگی مجدد کند. و رئیس دستگاه ذیربط باید ظرف مدت ۱۵ هفت روز از تاریخ ثبت درخواست در دفتر خود، تصمیم گیری کند.

ب- متقاضی می تواند ظرف (۱۵) پانزده روز از تاریخ صدور رای رد به سازمان سرمایه گذاری کشور اعتراض کند و سازمان باید ظرف (۱۵) پانزده روز از تاریخ ثبت در دفتر رئیس سازمان سرمایه گذاری کشور نسبت به اعتراض تصمیم گیری کند.

ج- در صورت رد درخواست مجوز سرمایه گذاری توسط سازمان سرمایه گذاری کشور، مالک می تواند ظرف (۱۵) پانزده روز از تاریخ ابلاغ رای رد، از سازمان تقاضای رسیدگی مجدد کند. و سازمان باید ظرف (۷) هفت روز از تاریخ ثبت درخواست در دفتر رئیس سازمان تصمیم گیری کند. و تصمیم آن مرجع ظرف مدت پانزده (۱۵) روز از تاریخ ابلاغ نزد هیات وزیران قابل اعتراض است.

د- در صورتی که به هر دلیل مجوز سرمایه گذاری توسط دستگاه اعطا کننده مجوز پس گرفته شود، سرمایه گذار می تواند ظرف مدت (۱۵) پانزده روز از تاریخ ابلاغ، شکایت خود را به رئیس سازمان ذی ربط طرح کند. رئیس سازمان باید ظرف (۱۵) پانزده روز از تاریخ ثبت شکایت در سازمان، تصمیم گیری کند. عدم پاسخگویی در این مدت به منزله رد شکایت است.

ه- شاکی که شکایت او حقیقتاً یا حکماً رد شده است، می تواند ظرف مدت (۱۵) پانزده روز از تاریخ ابلاغ رای رد، به رئیس سازمان سرمایه گذاری کشور شکایت کند. و رئیس سازمان باید ظرف مدت (۱۵) پانزده روز از تاریخ ثبت شکایت در دفترش، در مورد شکایت تصمیم گیری کند.

و- در صورت رد شکایت یا انقضای مهلت مقرر در بند (ه) این ماده و عدم رسیدگی به شکایت، شاکی می تواند در محاکم صالحه اعتراض یا تجدید نظرخواهی کند.

فصل هفتم

مقررات عمومی

ماده ۲۱:

سرمایه پروژه مشمول مقررات این قانون عبارت است از:

اول: وجوه نقدی که از طریق بانکها و شرکتهای مالی یا هر روش قانونی دیگر به منظور سرمایه گذاری در این قانون به عراق منتقل می شود.

دوم: اموال غیرنقدی و حقوق معنوی عرضه شده به عراق یا خریداری شده از بازارهای محلی با استفاده از پول نقد منتقل شده به عراق که عبارتند از:

الف- وجوه غیر نقدی مربوط به پروژه.

ب- ماشین آلات، ابزارها، تجهیزات، ساختمان ها، تاسیسات، وسایل حمل و نقل، اثاثیه و لوازم اداری لازم برای استقرار پروژه.

ج- حقوق معنوی که شامل حق اختراع، علائم تجاری ثبت شده، دانش فنی، خدمات مهندسی، اداری و بازاریابی و مانند آن می باشد.

سوم- سود، بازده و عواید حاصل از سرمایه گذاری سرمایه در عراق در صورتی که این پروژه افزایش سرمایه داشته باشد و یا در صورتی که در پروژه دیگری که مشمول مقررات این قانون باشد سرمایه گذاری بشود.

ماده ۲۲: سرمایه گذار خارجی بر اساس موافقت نامه های بین المللی بین عراق و کشورش یا موافقت نامه های بین المللی چندجانبه ای که عراق به آن ملحق شده است از مزایای اضافی برخوردار است.

ماده ۲۳: در صورتی که مالکیت پروژه در مدت معافیت اعطایی منتقل شود، پروژه تا انقضای مدت مزبور از معافیت ها، تسهیلات و ضمانت های اعطایی به آن برخوردار خواهد بود مشروط بر اینکه سرمایه گذار جدید پس از تأیید سازمان به کار در پروژه در همان تخصص یا در تخصص دیگری ادامه دهد. وی جایگزین سرمایه گذار قبلی در حقوق و تعهدات ناشی از احکام این قانون می شود.

ماده ۲۴: اول- سرمایه گذار می تواند با تأیید سازمان، دارایی های معاف شده را بفروشد یا به سرمایه گذار دیگری که از مقررات این قانون بهره مند می شود، به شرط استفاده در پروژه خود واگذار کند.

دوم- سرمایه گذار می تواند پس از اعلام به سازمان، دارایی های معاف شده را پس از پرداخت عوارض و مالیات به هر شخص یا پروژه دیگری که مشمول مقررات این قانون نمی شود بفروشد.

سوم- سرمایه گذار می تواند با تأیید سازمان دارایی های معاف شده را مجدداً صادر کند.

ماده ۴۵: در صورت ادغام دو یا چند شرکت یا مؤسسه، شرکت یا مؤسسه جدید ناشی از ادغام موظف است برای هر پروژه قبل از ادغام حساب جداگانه تنظیم و در مدت باقیمانده از دوره معافیت به ثبت برساند و معافیت ها و تسهیلات مقرر در این قانون را اعمال کند.

ماده ۴۶: هر طرحی که به موجب مقررات قوانین قبلی تصویب شود تا انقضای مهلت معافیت و شرایط آن از معافیت های اعطا شده به موجب آن قانون کماکان برخوردار خواهد بود.

ماده ۴۷: اول- اختلافات ناشی از اجرای این قانون تابع قوانین عراق و صلاحیت قوه قضاییه عراق است. توافق با سرمایه گذار مبنی بر توسل به داوری تجاری (داخلی یا بین المللی) طبق توافقنامه منعقد شده بین دو طرف مجاز است. و به موجب آن رویه های داوری، مرجع آن و قانون قابل اجرا تعیین می شود.

دوم- در صورت بروز اختلاف بین شرکا به ترتیب زیر عمل می شود:

الف- در صورتی که کار پروژه برای مدت بیش از (۳) سه ماه متوقف شود، به سرمایه گذار اخطار داده می شود تا ظرف (۳۰) سی روز از تاریخ اخطار، اختلاف را حل کند. در صورت عدم پاسخگویی، جریمه دیرکردی متناسب با مدت تأخیر از سرمایه گذاری که تاخیر نموده است دریافت می شود، مشروط بر اینکه مجموع انباشته از (۱۰) ده درصد هزینه پروژه بیشتر نباشد.

ب- فرد متخلف از تعهدات مربوطه پس از انقضای مدت مقرر در پاراگراف (الف) این بند کنار گذاشته می شود. شریک غیر متخلف یا هر کس که مورد رضایت وی باشد پس از تایید مرجع اعطا کننده مجوز، از حیث حقوق و تعهدات جایگزین وی خواهد شد. بدون لطمه به حق سازمان برای پس گرفتن مجوز سرمایه گذاری پس از سپری شدن مدت مقرر در پاراگراف (الف) این بند.

سوم- در صورتی که کار پروژه سرمایه گذاری به دلیل اختلاف بین سرمایه گذار و شخص ثالث متوقف شود و پس از در نظر گرفتن مهلت مقرر در پاراگراف (الف) این بند، سازمان می تواند اقدامات قانونی را برای انحلال پروژه انجام دهد ضمن اعلام به صاحب پروژه و واریز مبلغ تصفیه در یکی از بانکها پس از احقاق حق دولت یا هر گونه حقوق اشخاص ثالث که به موجب حکم دادگاه مبنی بر اعلام استحقاق آنها ایجاد شده است. همچنین شخص ثالث در صورتی که وام دهنده یا تامین کننده مالی باشد این حق را دارد که قبل از شروع مراحل انحلال از مرجع اعطا کننده مجوز سرمایه گذار جایگزین درخواست کند. تصمیم در مورد پذیرش یا رد آن درخواست با مرجع اعطا کننده مجوز است.

ماده ۴۸: اول: در صورت تخلف سرمایه‌گذار از مقررات این قانون، سازمان می‌تواند اقدامات زیر را انجام دهد:

الف- ارسال اخطار به سرمایه‌گذار مبنی بر رفع تخلف یا شروع اجرای طرح در طول مدتی که سازمان تعیین خواهد کرد.

ب- در صورتی که سرمایه‌گذار ظرف مدت تعیین شده از سوی سازمان، تخلف را رفع نکند، اخطار نهایی به سرمایه‌گذار به مدت (۳۰) سی روز از تاریخ اخطار صادر می‌شود. پس از اتمام آن، جریمه دیرکردی متناسب با مدت زمان مغایرت اعمال می‌شود، مشروط بر اینکه مجموع انباشته از (۱۰٪) ده درصد هزینه پروژه بیشتر نباشد.

ج- در صورت عدم پاسخگویی سرمایه‌گذار مقرر در پاراگراف‌های (الف) و (ب) این بند، سازمان می‌تواند از تاریخ وقوع تخلف، مجوز سرمایه‌گذاری پروژه را پس بگیرد. حق اشخاص ثالث برای مطالبه غرامت از سرمایه‌گذار در قبال خسارات وارده به آنها در نتیجه تخلف، بدون لطمه به سایر مجازات‌ها محفوظ است.

سوم- طبق دستور العمل‌های این قانون در صورتی که سرمایه‌گذار اطلاعات نادرست یا گمراه‌کننده ارائه دهد یا از روش‌های غیرقانونی که منجر به کسب امتیاز یا منفعت شود استفاده کند، سازمان می‌تواند مجوز سرمایه‌گذاری را پس می‌گیرد.

ماده ۴۹: کلیه زمینه‌های سرمایه‌گذاری مشمول مقررات این قانون می‌باشد به استثنای موارد زیر:

اول- سرمایه‌گذاری در زمینه‌های استخراج و تولید نفت و گاز.

دوم- سرمایه‌گذاری در بخش‌های بانکی و شرکت‌های بیمه.

ماده ۳۰: هیأت وزیران حق دارد در:

اول- صدور آیین‌نامه برای تسهیل در اجرای احکام این قانون.

دوم- صدور آیین نامه داخلی که تشکیلات، تقسیمات، وظایف، گردش کار، اختیارات مرجع، امور مالی، امور پرسنی و سایر موارد را مشخص می کند.

ماده ۳۱: سازمان می تواند دستورالعمل هایی را برای تسهیل در اجرای آیین نامه های مصوب هیات وزیران با رعایت مقررات این قانون صادر کند.

ماده ۳۲: الف- مفاد این قانون به درخواست مدیریت و تأیید سازمان و بدون عطف به ماسبق در مورد پروژه های بخش مختلط و بخش خصوصی موجود یا در حال اجرا مؤثر است.

ب- مفاد این قانون شامل پروژه های مشارکتی بین بخش های دولتی و خصوصی از جمله پروژه های بخش دولتی است که قبل و بعد از لازم الاجرا شدن این قانون برای احیا، بهره برداری یا ایجاد آنها با بخش خصوصی و مختلط قرارداد بسته شده است مشروط بر اینکه قبل از لازم الاجرا شدن، موجب معافیت از مالیات و عوارض مربوط به آن نباشد.

ج- هیات وزیران می تواند در ازای ایجاد تأسیسات جدید با خطوط تولید مدرن، زمین ها و تأسیسات متعلق به بخش عمومی را به استثنای قوانین مربوطه، طبق دستورالعمل های ابلاغی هیأت وزیران، جایگزین کند به شرط اینکه مالکیت زمین های جایگزین شده در اختیار دولت باقی بماند.

ماده ۳۳: هر متنی که با مفاد این قانون مغایرت داشته باشد نافذ نخواهد بود.

ماده ۳۴: مصوبه شماره (۳۹) مرجع موقت (منحل) ائتلاف سال ۲۰۰۳ ملغای باشد.

ماده ۳۵: قانون سرمایه گذاری عربی مصوبه شورای منحل انقلاب به شماره (۶۲) سال ۲۰۰۲ ملغای باشد.

ماده ۳۶: این قانون از تاریخ درج در روزنامه رسمی اجرا می شود.

دلایل موجه این قانون

به منظور پیشبرد و توسعه روند توسعه اقتصادی و اجتماعی، جلب تخصص فنی و علمی، توسعه منابع انسانی و ایجاد فرصت های شغلی برای عراق ها از طریق تشویق سرمایه گذاری ها و حمایت از روند تأسیس، گسترش و توسعه پروژه های سرمایه گذاری در عراق در زمینه های مختلف اقتصادی و اعطای امتیازات و معافیت به این پروژه ها، این قانون به تصویب رسید.

.....

(قانون سازمان سرمایه گذاری کشور)

۲۰۲۴/۰۳/۰۱ میلادی